

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iudicium Philippi Melanthonis De Controversia Coenae Domini

Melanchthon, Philipp

Ratisponae, 1560

VD16 M 3533

Conclusio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29449

(Z) NON FACIANT DISTRACTIONES)
Audi de hoc Christum dicentem: Putatis, quia pacem
veni mittere in terrā? Non pacem, sed separationem etc
Et ignem veni accendere: Quam velim vt ardeat.

(A) VT DOCEAT) Docet nos verbo: Quid
est ergo petere doceri, & nolle obtemperare?

(B) DELIBERETVR IN PIA SYNODO)
Idem nos optauimus semper, cōcedimus & optamus pa-
res etiam esse vtrinq; cōditiones, ne detrimētum patiatur
veritas. Quam ipsi nobis dare vellent Synodum Cinglis-
ani & Adiaphoristæ, vereor ne Papistæ multum abfi-
milis foret.

(C) EX AVTOGRAPHO) Ne dubites de fide:
Quam si quis in dubium vocet, primi authores huius edi-
tionis pro autoritate adstruent.

C O N C L U S I O.

IN Vnc credule, quisquis es, crede & excusa Philippū
non esse Caluinianum: Sorex suo se indicio prodi-
dit: Audiuius testimonium ex ore ipsius, quid amplius
desyderamus? Vt nō sit necesse Caluino iam credere, aut
alijs quibuscunq;, credamus ipsi.

Et si vero & Caluinus scripsit superioribus annis,
Philippum à se totis amplius septemdecim annis nusq; in
hac causā dissensisse, ac planè cōsensisse aduersus Luthe-
rum, & ipse iam hīc suo testimonio, vt prius silentio, plus
satis confirmat, adeo sunt tamen inani prosopopipsia

excoecati multi, vt vixdum etiam credituri sint, videntes videre adhuc fortè noluerint, vt Christus ex Propheta ait, ac triste hoc talib. iudicium denunciat: Ne conuertantur, & sanem eos.

Tu vero lector studiose veritatis & Augustanæ Confessionis, caue tibi in timore Dei & inuocatione, ab huiuscemodi deprauationib. & occultis insidijs, quib. nec aperte, nec candide à multis iam annis coepta est depruari, & in alienum sensum detorqueri doctrina Confessionis nostræ, vt hîc de Coena, ita alibi in alijs, de quibus alibi monitus es. Et ex vno hoc aestima reliqua illa nostra certamina, quæ pro veritate Augustanæ Confessionis audisti à nobis fuisse suscepta, aduersus etiam internos illos hostes ac deprauatores: In quib. vniuersis ac singulis certaminib., vt prius Lutherum habuimus Protagonistam ex verbo Dei, ita sumus nos tanto nunc quidem & tutius, & alacrius eiusdem quasi *δευτεργαγωνισαί.*

Nec dubito ego quidē, quin posita Prosopoplipia, positis aduersariorum donis, blanditijsq; humanæ rationis, quæ iudicium impediunt, si ad fontes respicietur, ad legem & ad testimonium, vt Propheta loquitur, iudicaturi sint tandē multi pro nobis, victi veritate verbi Dei, ac planè intellecturi, necessaria fuisse & esse nostra hæc certamina: Quæ & multo nobis labore, molestia, inuidia, multis deniq; periculis constant, nec nulla prorsus vtilitate tua, Christiane lector, vt inimicus esse non queas propterea, aut certe debeas. Si quis autem inimicus est, nos sumus iam adfueti talib. inimicitijs, & pro causa Dei libenter ferimus, parati & alia ferre, si Dominus voluerit. Atq; ipsi viderint inimici nostri, quid oderint, quid & quem persecuti in nobis fuerint. Ad

Ad Philippum quod attinet, nemo existimet ad eos nos esse vel iniustos, vel iniquos, ut odio viri, aut alijs quibuscunq; de causis, salutare eius operas multas velimus esse oppressas, aut spretas in Ecclesia, quas & magnificamus ipsi, & suo loco haberi ab omnib. cupimus, perpetuoq; seruire ad docendas ecclesias, & refutandos aduersarios: Tantum vero n̄uos indicamus, quos aliquāto iam tempore ab alijs contraxit, nescio quibus, verum iubemus á falso discernere, & libros quos edidit post mortem Lutheri, præsertim cum iudicio & delectu legere, priorum in quibusdam dissimiles.

Sicubi etiam vehementiores fuimus, hoc vnum spectauimus, ut cum ipsi Philippo, tum alijs complurib. ex ipso magis q̄; ex Deo pendentib., renitentibus insuper Deo & verbo, magis q̄; humanæ infirmitatis, aut alterius causæ prætextu possit excusari, iustitiam hanc Dei ostenderemus: Non esse apud eum vllius personæ respectum, ad docendam, regendam, seruandam suam ecclesiam, quin veritati verbi omnia esse postponenda, iuxta illud Apostoli: Si ego, aut angelus de cœlo prædicauerit aliud, q̄; nos prædicauimus, & vos accepistis, anathema sit: Et Christus dicit, non debere apicem perire suorum verborum, potiusq; transiturum cœlum & terram.

Qua ex causa nec mortuo iam ita parcere quidem omnino possumus Philippo, ut veritatis defensionem aduersus ipsum intermittamus, cogentib. sic etiam patrocinatoribus eius & asseclis, cum oppressione veritatis: Quam ita tamē etiam moderabimur ipsam defensionem, ut boni intelligant, de reb. nobis esse negotium, non de personis.

Ut autem plusculum aliquid mali ex causa hac Cœnæ redundauerit in Ecclesiam, quod & supra ominatur

D

Philipp.

Philip., & ego vereor, viderit ipse Phil. eiusq; adiūcti, qui
damnatum, & ex nostris Ecclesijs dudum profligatum
errorem Berengarij & Cinglij, in summa inuehunt, &
apud alios confirmant. Nos vt veritatis patrociniū
abijcere propterea nec possumus, nec debemus, non ali-
ter tamen q̄; nos decet, illud vnq; agemus, attestando ve-
ritatem armatura verbi Dei, proq; ea patiendo, quæ Do-
minus voluerit, & vt gratiam dederit. Interea Deum
Patrē Domini nostri Iesu Christi toto pectore oramus,
ne quod merentur nostra peccata, accensam verbi sui lu-
cem sinat inter nos penitus extinguī, cum in hoc, tum in
alijs doctrinæ articulis: Et vt plurimi rursus discedant,
vt Tribus Israel olim discedebā, & solus Iuda vix perse-
uerabat, ipse sibi pro immensa bonitate reliquias inter nos
etiam seruet, nosq; regat, & defendat: Quod vnā nobis-
cum ardentib. votis pij omnes contendant; Quoniam
dies mali sunt.

NIC. GALLVS.

LVTHE.